

Παράκληση εις την Αγία Ξενία την εκ Καλαμών

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα γνῶρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

καί τὸ ἔξῃς

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν Καλλιπάρθενον Χριστοῦ Ἀθληφόρον, καὶ Καλαμῶν τὴν πολιοῦχον Ξενίαν,
ἄσματικῶς τιμήσωμεν βοῶντες αὐτῇ. Λύτρωσαι πρὸς σὲ τοὺς τρέχοντας,
πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, λῦσον μαγειῶν κλοιόν, καθ' ἡμῶν κακοβούλων·
παρὰ Θεοῦ γὰρ ἔσχες τὴν ἰσχὺν καὶ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὅμοιον, ἢ τῆς τυχούσης ἐορτῆς.

Τῶν ἰαμάτων τὴν πηγὴν σὲ Ξενία, ἐπικαλοῦμαι ὁ οἰκτρός σου οἰκέτης, μετὰ
Θεὸν προσφεύγων νῦν τῇ σκέπῃ τῇ σῆ, καὶ βοῶ· Ἀπάλλαξον, τῶν δεινῶν με
προφθάσασα, πονηρῶν πνευμάτων τε, σαῖς λιταῖς ἐκ τῆς βλάβης ἐξ ἀνιάτων
λύτρωσαι παθῶν, καὶ νοσημάτων παντοίων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ
σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῥύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ

εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

καὶ ὁ Κανών,

οὔ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Γεωργίου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασιν οἱ πιστοί, δεῦτε συνελθόντες εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, Ξενίαν Χριστοῦ τὴν Ἀθληφόρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀενάως πρεσβεύουσαν.

Τυράννους ἐξέπληξας τῇ στερόρᾳ, ἔνδοξε ἐνστάσει καὶ κατηύφρανας στρατιάν, Μάρτυς τῶν Ἀγγέλων, μεθ' ὧν ἤδη, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε.

Τὴν χάριν ὡς ἔχουσα πρὸς Θεοῦ, πᾶσαν ἀφανίζεις μαγγανείαν τῶν φθονερῶν, ἐκ ταύτης τοὺς πόθῳ σοι δραμόντας καὶ τὰ παιδιά φύλαξον, Ξενία Μάρτυς, πρεσβεΐαις σου.

Θεοτοκίον

Γυμνότητι, Μῆτερ, τῶν ἀρετῶν, χάριτος τῆς θείας ἐστερήθην τοῦ σοῦ Υἱοῦ, αὐτῆς οὖν ἀξίωσον τυχεῖν με, σαῖς μητρικαῖς Παναγία δεήσεσιν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῷ Κυρίῳ προσήνεγκας ἑαυτὴν ἄμωμον, θῦμα καὶ θυσίαν, σεμνὴ Ξενία καὶ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ τὴν ἰσχύν, καρδιακῶν σώζειν νόσων, Μάρτυς καὶ φυλάττειν τὰ τέκνα τῶν δούλων σου.

Ἐμβληθεῖσα καμίνω τῆ τοῦ πυρὸς ἡμβλυνας, πᾶσαν ἐναντίων, σεμνή Ξενία, τὴν δύναμιν, συμβασιλεύουσα νῦν, Χριστῷ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου Μάρτυς ἰλέωσαι.

Τὰ τοῦ κόσμου προεῖδες καὶ πρὸς Χριστὸν ἔδραμες, ὄνπερ ὡς Θεὸν ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἐκήρυξας· παρ' οὗ καὶ χάριν Σεμνή, τοὺς σεληνιαζομένους, εἴληφας τοῦ σώζειν πιστῶς σοι πελάζοντας.

Θεοτοκίον

Ἐν ἀγκάλαις ὃν ἔσχες τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Ἄχραντε παρθένε, ὡς Μήτηρ ὄντως ἰκέτευε, ἵνα κινδύνων ἡμᾶς, καὶ συμφορῶν ἀπαλλάξῃ καὶ πυρὸς γεένης ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου, Ξενία, τοὺς σοὶ δραμόντας, φθονερῶν μαγγανείας, καὶ δεινῶν περιστάσεων, λιταῖς σου καὶ πάσης ἐξ ἀσθενείας.

Πανύμνητε καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα σπλαγχνικωτάτη, ὡς Υἱόν σου Αὐτὸν Ἀγνή ἀπαύστως ἰκέτευε, ῥυσθῆναι κινδύνων τοὺς σὲ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Στερόρᾳν βοηθόν, δεινοῖς οἱ συνεχόμενοι, Ξενία σεμνή, κατέχοντές σε τρέχομεν τῆ σῆ σκέπη κράζοντες· Μαγγανείας ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, καὶ νόσων καὶ πάσης ὀργῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν.

Ἦδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν τυράννων κατέβαλες, θράσος Καλλιμάρτυς Ξενία πάντιμε, συγχορεύουσα τῷ Πλάστῃ σου, ὃν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, ἔχειν σε προστάτιν θεομακάριστε, εὐλαβῶς καθικετεύομεν, οἱ πιστῶς τῆ σκέπη σου προστρέχοντες.

Παρόρησίαν ὡς ἔχουσα, πρέσβευε ῥυσθῆναι τοὺς προσιόντας σοι, φθονερῶν ἐκ τῆς κακώσεως, καὶ δαιμόνων βλάβης πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκοῦσαν τὸν Κύριον, πίστει σε τιμῶμεν βοῶντες Δέσποινα, πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ δεινῶν τὸν κλύδωνα κατεύνασον.

Ἦδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Στίγμασι σαρκὸς ὑπερέλαμψας πανεύφημε, καὶ χάριν ἔσχες, Μάρτυς, παρὰ Θεοῦ, ἐκ πάσης σώζειν μαγείας τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Πῦρ περιφανῶς θεϊκῆς ἀγάπης φέρουσα, πυρὶ ριφθεῖσα πλάνην τῶν ἀσεβῶν, Ξενία, ἔφλεξας σώζουσα τοὺς τιμῶντάς σε.

Λίθοις τοῖς γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας ἀλλ' ἤμβλυνας, βουλάς τυρράνων νόμῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν κινδύνων λυτροῦσαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον

Ῥῦσαι προσβολῆς νοητῶν ἐχθρῶν τὸν δοῦλόν σου, καὶ ὁρατῶν Παρθένε, ὅτι πρὸς σέ, μετὰ Θεὸν τὴν ἐλπίδα μου ἀνατίθημι.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κατέβαλες ἐν σταδίῳ πάνσεμνε, τὴν ὄφρυν τῶν σῶν τυράννων Ξενία, καὶ πρὸς Θεοῦ, νίκης στέφος ἐδέξω, καὶ τὴν ἰσχὺν φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας, καὶ χάριν σώζεις ἐκ φθορᾶς, τὰ παιδιά ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὴν μνήμην σου τοὺς τιμῶντας λύτρωσαι, ἐκ τῶν νόσων καὶ παθῶν τῆς καρδίας, ὡς πρὸς Θεόν, κεκτημένη πρεσβείαν, νευρασθενείας φρικτῆς τε διάσωσον, καὶ τέκνα φύλαξον ἡμῶν, ἐκ δεινῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Προέκρινας τῶν φθαρτῶν τὰ μένοντα, καὶ ἐχώρησας πρὸς θεῖον ἀγῶνα, καὶ πρὸς Θεοῦ, χάριν ἔσχες τοῦ λύειν, τῶν φθονερῶν τὰς μαγείας πανεύφημε, καὶ σώζειν πάντας ἐξ αὐτῶν, τοὺς τὴν σὴν ἐκζητοῦντας βοήθειαν.

Θεοτοκίον

Γαλήνιον ἐν δεινοῖς καὶ ἄμισθον σὲ γινώσκοντες λιμένα Παρθένε, ἐν πειρασμοῖς πρὸς τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, γλυκεία Μητέρα, προστρέχομεν κράζοντες· Σοῖς δούλοις βράβευσον ἡμῖν, τὴν θερμὴν σου Παρθένε βοήθειαν.

Ἐπίβλεψον καὶ τοὺς σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι πάσης βλάβης, καὶ ἐχθρῶν τῆς ἐπιβουλῆς, Ξενία, διάσωσον, ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν.

Ἀνύμφευτε, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ χρωμένη ρῦσαι, τῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς Σὲ ὡς Μητέρα Θεοῦ τιμῶντας.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῶν θαυμάτων ὡσπερ εἰς πηγὴν ἀεὶ ρέουσαν, τῇ σῇ σκέπῃ, Μάρτυς, εὐλαβῶς

νῦν προσφεύγομεν, καὶ βοῶμεν ἱκετικῶς δεόμενοι Σεμνή, δεινῶν λύτρωσαι
Θαυματουργέ, ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον λιταῖς, προσβολῶν τε τοῦ δαίμονος,
πάσης ἐπαιδίας, Ξενία, καὶ μαγγανείας, τῆς καθ' ἡμῶν τῶν φθονερῶν,
κινουμένης διαφύλαξον.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε' 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ
γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν
ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν
ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς,
καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μαστιγῆς. καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς
μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον
συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε
καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς
μαστιγῆς σου.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πόθῳ καταφεύγοντες τῇ ἱερᾷ σου Εἰκόνι, καὶ κατασπαζόμενοι, εὐλαβῶς αὐτήν,
σοὶ πιστῶς κραυγάζομεν. Νοητῶν λύτρωσαι τῶν ἐχθρῶν μανίας ὁρατῶν τ'
ἐπιβουλῆς ἡμᾶς, τὴν χάριν ἔχεις γὰρ, ἐκ Θεοῦ Ξενία πανεύφημε. Καὶ πᾶσαν

νόσον ἴασαι, τῆς ψυχῆς καὶ πάθος τοῦ σώματος, καὶ μαγείας, Μάρτυς, προφύλαττε σοὺς δούλους καὶ Χριστόν, σὺν τῇ Μητρὶ καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν ἰάσεων χάριν, πρὸς Χριστοῦ εἰληφυΐα τῶν δοθιήνων ἡμᾶς, καὶ τῶν ἐξανθημάτων, πληγῶν ἐλκῶν φλυκτίδων, τοὺς βοῶντας ἀπάλλαξον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ προστάτιν Ξενία, ἱκετεύομεν ἔχειν καὶ τῶν παιδίων ἡμῶν, λυτροῦσαν ἐκ κινδύνων, ἡμᾶς καὶ ταῦτα Μάρτυς, ἵνα μέλπωμεν κράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς κατέχοντας πόθῳ, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ ἐν δεινοῖς πρὸς αὐτήν, προστρέχοντας Θεόφρον, ἐκ τούτων ῥῦσαι Μάρτυς, ἵνα πίστει κραυγάζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰκετῶν σου δεήσεις, τῷ Υἱῷ σου προσάγαγε, Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ ῥῦσαι καταδίκης, πυρός τε τοῦ ἀσβέστου, ἵνα μέλπωμεν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἀσματικῶς καὶ τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ σου δραμόντας Ξενία, νόσων τῆς καρδίας περίσωζε καὶ νεύρων.

Ἐπιληψίας καὶ βασκανίας σοὺς δούλους, ἐκ φυμάτων ἐλκῶν καὶ φλυκτίδων, καὶ ἐξανθημάτων, ἀπάλλαξον λιταῖς σου.

Τῶν σῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς παριδοῦσα, ἐν χαρᾷ πρὸς τὸν πλάστην ἀνῆλθες, ὄνπερ ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον

Ὅλην μου Μητέρα, ἐν σοὶ πιστῶς τὴν ἐλπίδα, νῦν ὁ σὸς ἀνατίθημι δοῦλος. Λάβε με, βοῶν σοι, εἰς χειρὰς σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ψδαῖς τὸν σὲ τιμῶντα, φρούρει ἐν τῷ βίῳ τῆς δ' αἰωνίου συμμετοχὸν δεῖξον
ζωῆς, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις, Ξενία πάνσεμνε.

Τοὺς σοὶ πιστῶς δραμόντας, φύλαττε τῶν νόσων, παντὸς συμπτώματος,
Μάρτυς Ξενία ἡμᾶς, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Εἰκόνα σου ἐν πίστει τοὺς ἀσπαζομένους, Θαυματουργὲ καὶ κατέχοντας ῥῦσαι
δεινῶν, καρδίας νόσων καὶ νεύρων ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον

Ἕμνοῦμέν σε, Παρθένε, ὅτι ἐν κοιλίᾳ ἡμῶν τὸν Κτίστην ἐχώρησας, Μῆτερ τῆ
σῆ· αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἐν ᾧδαῖς ὑμνεῖν σε Ἀθληφόρε, Καλαμῶν τὸ κλέος καὶ
τοῦ Χριστοῦ, τὴν πάνσεμνον Νύμφην· τῶν ἐν νόσοις τὴν ἰατρόν, τῶν παίδων
προστάτιν, καὶ τῶν κινδυνευόντων, Ξενία Καλλιμάρτυς τὸ καταφύγιον.

καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, τῶν καλούντων σε βοηθός, καὶ παραμυθία θλιβομένων ἢ ταχινή,
χαίροις, καθαιρέτις παντὸς μαγείας εἴδους, καὶ νοσοῦντα παιδιά, Ξενία
φύλαττε.

Θλιβομένων, πάνσεμνε, καρδιῶν, ἢ ἀφαιρεθεῖσα τὴν καρδίαν σου ἀπηνῶς, ὑπὸ
τοῦ τυράννου γλυκεία ἀνεδείχθης, παραμυθία Μάρτυς, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ἀθληφόρων χαίροις ἢ καλλονή, καὶ τῆς βασκανίας τὸ ἀντίδοτον ἐκ Θεοῦ,
χαίροις, τῆς μαγείας φθονερῶν καθαιρέτις. Χριστὸν δυσώπει, Μάρτυς, ὑπὲρ
τῶν δούλων σου.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς, Μάρτυς στεφηφόρε, τὴν Εἰκόνα σου τὴν
σεπτὴν, νόσων τῆς καρδίας καὶ νεύρων ταῖς λιταῖς σου, καὶ σεληνιασμοῦ τε,
Ξενία, φύλαξον.

Χάριν θεῖαν εἴληφας ἐκ Θεοῦ, σώζειν, ᾧ Ξενία, τοὺς καλοῦντάς σε εὐλαβῶς, ἐκ
τῶν δοθιήνων καὶ τῶν ἐξανθημάτων, μυρμηκιῶν τε, Μάρτυς, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλῆς, καὶ τῆς βλάβης τούτων διαφύλαττε τοὺς πιστῶς, τῆ σεπτῆ σου σκέπη, καὶ ἱερᾶ Εἰκόνι προστρέχοντας λιταῖς σου, Ξενία πάνσεμνε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Μῆτερ Δέσποινα τῆς ζωῆς, χαῖρε ἡ προστάτις, τῶν τιμώντων σε καὶ φρουρός, χαῖρε ἡ ἐλπίς μου, ἡ δόξα καὶ ἰσχύς μου μετὰ Θεὸν ἡ μόνη σὺ μου βοήθεια.

Πᾶσαι των Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ

λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βαφαῖς τῶν αἱμάτων σου, φαιδρὰν στολὴν σεαυτῆ, Ξενία, ἐπέχρωσας παρισταμένη Χριστῷ, ὡς νύμφη πανάσπιλος· εἴληφας δὲ τὴν χάριν, μαγγανείας τοῦ λύειν, δαίμονας ἐκδιώκειν, καὶ τὰς νόσους καρδίας ἰάσθαι. Ἰκέτευε ἔκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξῃς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῆ σεπτῆ σου σκέπη Ξενία, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τῶν ὀρατῶν ἡμᾶς θεόφρον φύλαξον, φθονερῶν τε ἀφάνισον, πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ δεινῶν ἀπάλλαξον, καὶ νόσων λύτρωσαι καὶ τὸν ἀθλοθέτην Σωτῆρα, σὺν τῆ Θεοτόκῳ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πολυάθλε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

```
[mvc_infobox title_color="#ffffff" info_title="Απολυτίκιον:"  
css=".vc_custom_1677439437342{background-color: #23917c !important;}"]
```

[/mnc_infobox]Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, ὁ ῥυσάμενος με ἐκ χειρός τοῦ ἀποστάτου Δομετιανοῦ.

Ὁ ἐπαμβλυνας πάσας τάς κατέμου ἐπινοίας καί μηχανάς αὐτοῦ. Ὁ τῆ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταύρου Σου κατασφάλισας με καί σώαν ἐκ τοῦ διασυρμοῦ τῶν ἱππῶν διαφυλάξας.

Ὁ παρασχών μοι τήν ἰσχύν καταβαλεῖν τόν πολυμήχανον ἐχθρόν ἐν τῷ σκάμματι τοῦ μαρτυρίου.

Αὐτός καί νῦν, Δέσποτα, λύτρωσαι τήν μιανθειῖσαν ταῖς βιοτικαῖς ἡδοναῖς ψυχὴν μου ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπωλείας, ἐν τῷ ἀπέρχεσθαι με ἐκ τοῦ φθαρτοῦ τούτου κοσμοῦ, καὶ διὰ τῆς μετανοίας καθαρὰν παραστῆσον πρό τοῦ ἀδεκάστου καί φρικτοῦ βήματος σου.

Δός δόξαν τῷ ὀνόματι Σου καί ἐνισχύσον με ἕως τέλους κατισχύσαι τῶν ὀρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν μου.

Παντί δε τῷ ἐπικαλουμένῳ Σε μετὰ πίστεως ,δι` ἐμοῦ τῆς δούλης Σου Ξενίας ἢ τήν ἡμέραν τῆς πρός Σε τόν ἀθάνατον καί μόνον ἀληθινόν Θεόν ἐκδημίας μου μεμνημένῳ καί ταύτην ἑορτάζοντι ἢ τήν ἐμήν εἰκόνα κατέχοντι καί ταύτη πιστῶς προσπελάζοντι, ἢ τήν δέησιν μου ταύτην αναγινωσκοντι καί τό μαρτύριον μου μελετῶντι βοήθειαν ἐν παντί καί ψυχικὴν σωτηρίαν. Καί ὡς ἔλυσας Κύριε, πᾶσαν κατέμου τοῦ ἀπεχθοῦς τυραννοῦ μου μαγείαν καί ἐπαιδίαν καί ἀνωτέραν τῆς ἐπηρείας αὐτῶν ἐτήρησας με, οὕτως ἀφάνισον τῆ ἀνυπερβλήτῳ καί κραταιᾷ δυνάμει σου, καί ἐκ τοῦ δούλου (δεινός), τοῦ αἰτοῦντος βοήθειαν παρά Σου, διέμου τῆς ταπεινῆς Σου δούλης, πᾶσαν γοητείαν ἢ μαγγανείαν, πᾶσα φαρμακείαν ἢ ἐπαιδίαν καί πᾶσαν βασκανίαν ἢ ἀστρομαντείαν, ἐν παντί ἀντικειμένῳ ἢ τόπῳ ἀνήκοντι αὐτῷ γενομένην, ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ γῆ καί ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐν τῷ ἄερι, ἐν τοῖς γλυκέσιν ὕδασι τῶν λιμνῶν καί ποταμῶν καί τῶν φρεάτων καί τοῖς ἀλμῆσι τῶν θαλασσῶν.

Καί ὁν τρόπον ἐκρύπτει ὁ ἄνεμος χνοῦν ἀπό προσοπου τῆς γῆς, οὕτω διασκορπισθήτωσαν καί ἀφανισθήτωσαν καί λυθήτωσαν ὑπό τοῦ μισοκάλου δαίμονος ἔνθα κεῖνται καί ᾧτινι τρόπῳ ἢ σημειῶ ἢ ὀργανῶ ἢ ὕλη ποιηθέντα καί ἐν οἰωνδητινι ἀριθμῶ μετρηθέντα καί ᾧτινι τῶν ἀστερισμῶν κατονομασθέντα ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρα, ἐν τῷ φωτί ἢ ἐν τῷ σκότει.

Ἀπαλλάξον δε πάσης τῆς ἐξ` αὐτῶν ἐπηρείας τόν πρός Σε τόν φιλόανθρωπον καί εὐσπλαγχνον Θεόν καταφυγόντα πιστόν δοῦλον σου (δεινά) καί τήν ταπεινήν σου Μάρτυρα Ξενίαν εἰς πρεσβείαν προσάγοντα, παντός ψυχικοῦ καί σωματικοῦ

δεσμοῦ ἢ ἀσθενείας ἢ γοητείας ἢ μαγγανείας ἢ ἀστρολογίας ἢ νεκρομαντείας ἢ ἐπαιδίας καὶ βλαβῆς τοῦ πονηροῦ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου ἢ διὰ δαιμόνων ἢ δι' ἀνθρώπων ἐνεργηθείσης.

Τηρήσον αὐτόν φυλάττοντα τάς ἐντολάς σου καὶ ἀβλαβῆ πάσης τῶν πονηρῶν πνευματῶν κακώσεως, καὶ ἀξιῶσον γενέσθαι μέτοχον τῶν αἰωνίων Σου ἀγαθῶν, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Μνήσθητι Κύριε τῶν επικαλουμένων δούλων Σου (τάδε) δια τῆς Αγίας σου Ξενίας τῆς ἐκ Καλαμῶν, τῶν καὶ τὸ μαρτύριον τῆς Αγίας σου Ξενίας ενθυμουμένων καὶ δώρισε τοῖς δούλοις Σου (τάδε) βοήθειαν, (σωματικὴ υγιεία, ψυχικὴ σωτηρία, κλπ.) Ὅπως δὲ διέλυσας τὰς κατὰ τῆς Αγίας σου Ξενίας, μαγείας τοῦ ἀσεβοῦς Ἐπάρχου, οὕτως Δέσποτα Κύριε, εξαφάνισον καὶ ἐκ τῶν δούλων σου (τάδε) πάσας γοητείας, ἢ μαγγανείας, πάσας φαρμακείας, πάσαν ἀστρομαντεῖαν, ἢ σεληνομαντεῖαν, πάσαν μαγείαν, πάσαν βασκανίαν, γενομένη ἐν οἰονδήποτε τόπον, ἐν παν ἔμψυχον ἢ ἄψυχον, εἰς τὸν ἀέρα, ἢ εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑποκάτω τοῦ ἐδάφους, ἢ εἰς τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν, τῶν λιμνῶν, ἢ τῶν φρεατῶν, ἢ τῶν θαλασσῶν. Καὶ ὅπως ὁ ἄνεμος παρασύρει τὸ χῶμα ἀπὸ τοῦ πρόσωπον τῆς γῆς, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀσ λυθοῦν τὰ ἔργα τῆς μαγείας καὶ κάθε ἀλλῆς δαιμονικῆς συνεργείας, καὶ ἀσ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τοὺς δούλους Σου (τάδε) μίλια, 65 ἐξήντα πέντε. Ἡ ὅπου καὶ ἀν βρίσκονται τὰ τῆς μαγείας ἔργα καὶ με ὅποιονδήποτε σημεῖον, ἢ ὄργανον, ἢ ὕλην εἶναι κατασκευασμένα, ἢ με οἰονδήποτε ἀριθμὸν ἠριθμήθησαν, ἢ ἀστερισμὸν κατ' ὀνομάσθησαν. Καὶ εἴτε ἡμέρα, εἴτε νύκτα, ἢ εἰς τὸ φῶς, ἢ εἰς τὸ σκότος, ἐμνημονεύθησαν τὰ τῆς μαγείας ἔργα τὰ τῶν πονηρῶν καὶ φθονερῶν, ἀθρώπων, ἀσ διαλυθοῦν, ἀσ εξαφανισθοῦν ἀπὸ τοὺς δούλους (τάδε) καὶ ἀσ ἐπιστραφοῦν ἐν τῷ ὀνοματί Σου τοῦ Αγίου Κυρίου, εἰς αὐτοὺς ποὺ τὰ ἐμελέτησαν, ἢ ἀπέστειλαν ἢ ἐποίησαν, αὐτὴν ταύτην τὴν στιγμὴν (Ἀμην), γὰρ να δοξασθῆ τὸ Πανάγιον Ὄνομα Σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μητέρας Πλατυτέρας τῶν ουρανῶν καὶ τῆς Αγίας Σου Ξενίας τῆς ἐκ Καλαμῶν. Ἄμην.